

temmelig uberegnelige. Det ser man ofte i vore Farvande, at Silben til forskellige Tider kan være paa et eller andet Sted og gaa bort igen, for saa maaske paa ny at komme tilbage, og da Silben er en Saltvandsfisk, er der jo ikke Grund til at antage, at Silbens Forsvinden fra Limfjorden staa i Forbindelse med, at Vandet der er blevet mere salt, end det var tidligere. Maaske det kan være Strømforskelene, som kunne være Grunden til Silbens Vortgang fra Limfjorden, men der kan ogsaa være andre Grunde, og under alle Omstændigheder er der nu kommet Rødspætter i stor Mængde i Limfjorden, og det er jo en værdifuld Fisk. Jeg er overbevist om, at Fiskeriet i Limfjorden nu er langt mere værd, end det var i tidligere Tid. Det kan være, at det for Rystbefolkningen og de omboende kan have været en større Behagelighed at have Ferskvandsfisk, men da Saltvandsfiskene ere mere holdbare og staae Fiskerne en større Indtægt, er jeg af den Mening, som sagt, at Fiskeriet i Limfjorden nu er mere værd end tidligere, at det ikke vilde kunne have ernæret saa mange Mennesker som nu. Naar det ærede Medlem fremdeles anførte, at den ringe Vortfæring af Rysten — jeg tror, at det var 4 Alen kan nævnte — ikke var de store Dre værd, som der kræves for at sikre Rysten, og, saavidt jeg forstod ham, angav, at til Forrentning og Vedligeholdelse af Rystfiskingen vilde der aarlig kræves en Sum af 400,000 Kr., saa vil jeg gøre opmærksom paa, hvad han maaske, naar han har læst Kommissionsbetænkningen med Opmærksomhed, ogsaa kunde være bleven bekendt med, at det var slet ikke for at sikre den umiddelbart bag ved liggende Ryst, at disse Foranstaltninger ere trufne. Der staaer udtrykkelig i Kommissionens Betænkning, at det er for at sikre hele Limfjordsbassinet Rystfiskning. Og naar det nu har vist sig, at det, der er udført, allerede har haft en stor Indflydelse paa Limfjordens Ryster, idet der i den senere Tid langt fra har været saa store Oversvømmelser og Vortfæring af Vand som tidligere, er det vel en Selvfølge, at naar de samme Sikkerhedsforanstaltninger ogsaa blive udførte paa den nordlige Tange, vil det i langt anderledes Grad forhindre de Udelæggelser, der ere skete paa de lange Rystfiskninger. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem ved, at Egnene ved Limfjorden lige ned til Aalborg havde lidt af Oversvømmelse, og det er en Strækning af omtrent et Par Hundrede Mil. Naar man skalde træffe Foranstaltninger for at sikre denne lange Rystfiskning, kan jeg ikke skønne rettere end, at det vil være simplere at sikre

den 4 Mil lange Ryst mellem Bobbjærg og Agger, i Stedet for at sikre alle disse Rystfiskninger. Der førtes den Gang stadig Klager over de Udelæggelser, der foregik, og derved fandt Regeringen sig foranlediget til at søge at raade Bod paa disse Ulemper. Der blev nedsat en Kommission; det er ganske vist, at man savnede det ærede Medlems store Kyndighed i tekniske Sager; men Kommissionen arbejdede med god Vilje, og det kan ikke nægtes, at den bragte et Resultat til Veje, som ikke har været uden Betydning. De trufne Foranstaltninger saldt nu ikke ganske i det ærede Medlems Smag, men det er ikke nemt at lave noget, der er alle til Pas. Naar det ærede Medlem tror, at Thyborønkanalen vilde have lukket sig, saa er jeg tilbøjelig til at være af en modsat Mening. For en 3 å 4 Aar siden saa det ud til, at den egentlig var bleven betydelig indsnævret, som om en Lukning kunde finde Sted, men allerede for et Aars Tid siden havde den igen udvidet sig, saaledes, at den omtrent havde den oprindelige Bredde, og det er sikkert, at hvis der ingen Sikringsforanstaltninger være trufne, vilde den ganske vist være vandret mod Syd, men jeg tror ikke, at der var nogen Udsigt til, at den skulde have lukket sig. Jeg tror heller ikke, at den er det endnu. Nu er der ogsaa det, at det vil bringe Forstyrrelse i Forholdene der, hvis man kunde lukke Thyborønkanalen, hvad jeg ikke tror man kan, uden at der skal anvendes meget store Summer derpaa; thi Thyborønkanalen har en ganske anderledes Magt end Aggerkanalen i sin Tid havde. Der er en ulige Forstel. Kanalen har allerede endogsaa i den Tilstand, den er og har været i flere Aar, en ikke ringe Betydning for Skibsart og Fiskeri. Der er allerede med den Dybde, Kanalen har, et betydeligt Antal Fiskekuttere af 30—40 Tons Drægtighed, som gaa ud og drive Fiskeri i Vesterhavet. Men det er en Selvfølge, at hvis der kunde staaes større Dybde, som, jeg vil haabe, vil ske, vil Fiskeriet tiltage i en overordentlig Grad. Det er jo ikke ubekendt, at hvad vi savne baade for en bedre Fiskeridrift og for en bedre Skibsart, er en bedre Forbindelse med Vesterhavet. Vi have kun en eneste Havn paa den lange jydsk Vestkyst, og kunde der tilvejebringes en ordentlig Sejlforbinding mellem Limfjorden og Vesterhavet, vilde det saa en større Betydning end selve Esbjærg Havn; og enhver anden Havn paa den jydsk Vestkyst vil egentlig kun saa lokal Betydning. En Sejlforbinding mellem Limfjorden og Vesterhavet vil derimod saa større Betydning end en Havn alene, idet der indenfor er gode Ankerpladser og